

До Ради суддів України

Прокопенка Олександра Борисовича

Мотиваційний лист

Нині Конституційний Суд України, у розрізі існуючої в державі системи стримувань та противаг, посідає виняткове місце в розподілі влад, є державним органом особливого призначення та більше, ніж просто судом, зокрема у зв'язку з останніми конституційними змінами щодо правосуддя та виокремленням його із судів системи судоустрою.

Разом з тим юрисдикційній діяльності Конституційного Суду України притаманні риси судочинства, насамперед через встановлення на конституційному рівні можливості звернення особи зі скаргою на захист своїх прав у разі сумніву в конституційності закону України чи окремих його положень, застосованих в остаточному судовому рішенні у справі такої особи, за умови вичерпання всіх інших національних засобів юридичного захисту. Таким чином, Конституційний Суд України є інституцією, що перебуває в механізмі захисту прав і свобод людини і громадяніна й виконує правозахисну функцію у розумінні статті 55 Конституції України як останній рубіж використання національних засобів юридичного захисту прав і свобод особи.

Незважаючи на те, що в аспекті конституційних змін і триваючого судоустрійного реформування правовий статус суддів Конституційного Суду України змінюється, все ж саме судді системи судоустрою України є найбільш наближеними до суддів Конституційного Суду України за своїми законодавчо встановленими цілями та завданнями щодо забезпечення верховенства права, недопущення звуження змісту та обсягу прав і свобод людини, транспарентності, повного і всебічного розгляду справ, обґрутованості та обов'язковості ухвалених рішень. За таких обставин судді системи судоустрою забезпечують реалізацію в державі існування права в його суб'єктивному значенні, тоді як судді Конституційного Суду України, окрім здійснення повноважень щодо конституційного нормоконтролю, втілюють право в об'єктивному його розумінні, а тому різними шляхами досягають однакової цілі – створюють умови панування права у суспільстві щодо захисту прав і свобод людини. На мою думку, саме з представників судової влади у своїй більшості має наповнюватись Конституційний Суд України.

Як досвідчений суддя, який має багаторічні навики роботи у всіх судових інстанціях, знання та вміння розгляду юридично значущих справ у сфері права, досвід здійснення правосуддя у Верховному Суді України та належне, на мій погляд, забезпечення сталої та єдиної судової практики, яке мені довірили

здійснювати судді адміністративної юрисдикції у Великій Палаті Верховного Суду, вважаю, що заслуговую на довіру суддівської спільноти бути гідним її представником у Конституційному Суді України.

Саме спеціалізація за адміністративним напрямом протягом останніх років, який є досить наближеним до конституційного завдяки регламентації публічно-правових відносин, спрямованості на забезпечення та захист прав, свобод та інтересів особи у сфері публічного управління, ґрунтуючись на спільних принципах верховенства права, законності, поділу влад, надає мені впевненості у власній можливості якісно та ефективно здійснювати повноваження судді Конституційного Суду України для досягнення верховенства Конституції України через забезпечення верховенства права в суспільстві, що сприятиме дієвому розв'язанню правових конфліктів у державі, зменшуючи подальше звернення осіб до міжнародних судових установ (враховуючи спільну правову природу численних конституційних і конвенційних прав людини і громадянина).

Ефективним способом виконання цього завдання, на відміну від суддів судів системи судоустрою України, є повноваження Конституційного Суду України тлумачити Конституцію України та визнавати норми законів неконституційними, що є особливим фактором зворотного зв'язку із правозастосувачем і законодавцем.

Тому посилення ефективності діяльності Конституційного Суду України в механізмі захисту прав і свобод людини і громадянина, ухвалення цим судом таких рішень, які стануть належним ґрунтом та додатковою нормативною базою для постановлення справедливих та мотивованих рішень судами системи судоустрою, що обов'язково призведе до сталості та єдності судової практики, зайняло вирішальне місце у вираженні наміру претендувати на посаду судді Конституційного Суду України.

Результати такої роботи, упевнений, стимулюватимуть позитивний розвиток судової реформи, сприятимуть утвердженню позитивного й гідного ставлення суспільства до діяльності суддів, віри у їх професіоналізм, об'єктивність та незалежність.

22.07.2019

О.Б. Прокопенко

